

‘อัญชัน’

ลายสี

รวมคำร้อยกรอง

www.praphansarn.com

‘อัญชัน’

ลายสี

รวมคำร้อยกรอง

ลายสื่อ 'อัญชัน'

©สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิฉะนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

อัญชัน.

ลายสื่อ.- พิมพ์ครั้งที่ 2.- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2568.
116 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN (e-book) 978-616-611-130-9

ราคา ๘๔ บาท

จัดทำโดย บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด

๒๒๒ บูชาวาคิม เทอเรส สาย ๒ ถนนพุทธมณฑล สาย ๒

แขวงศาลารธรรมสภณ์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๔ ๐๓๑๒, ๐ ๒๕๔๔ ๐๖๕๘-๙ โทรสาร ๐ ๒๕๔๔ ๐๓๙๓

www.praphansarn.com

- ผู้ก่อตั้ง : สุพล เตชะธาดา
คณะกรรมการบริหาร : พิสุทธิ เลิศวิไล, ทพ.อดิเรก ศรีวัฒนาวงษา, บุญเลิศ สีอุไรย์,
ศักดิ์ชัย จิราธิวัฒน์, อาทร เตชะธาดา
กรรมการผู้จัดการ : กนกอร นนทสวัสดิ์ศรี
บรรณาธิการบริหาร : ตริตติ อินทรชนันต์
หัวหน้าฝ่ายศิลป์ : นพพร คงสอน
ศิลปกรรม : สมพงษ์ แซ่ปึ้ง
พิสูจน์อักษร : โชติทวี โสภณศิริ

www.praphansarn.com

สนับสนุนเว็บไซต์โดย

Bangkok Bank

ธนาคารกรุงเทพ

คำนำสำนักพิมพ์

“ลายสือ” ผลงานรวมคำร้อยกรอง โดย ‘อัญชัน’ เจ้าของรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี ๒๕๓๓ การเดินทางผ่านอารมณ์ ความคิด และความรู้สึกที่ถูกกลั่นกรองออกมาเป็นคำประพันธ์ที่งดงาม ผ่านอักษรไทยอย่างมีวรรณศิลป์ และได้สรรพรสสัมผัสของกวี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของธรรมชาติ ความรัก หรือความเป็นไปของชีวิต ทุกบทล้วนเชื่อมโยงกับความลึกซึ้งในความเป็นไปของมนุษย์ จนถึงหน้าสุดท้าย

...ขอเผชิญความทุกข์ชั้นยิ่งใหญ่
เพื่อความเข้าใจในทุกข์หนัก
ขอชีวิตพบอุปสรรคทุก
เพื่อจักแจ้งวิถีแห่งชีวิต
ขอรู้รส หลง โลก โกรธ
เพื่อมิโทษแต่ใครเป็นฝ่ายผิด
ขอมีมากศัตรุกว่าหมู่มิตร
เพื่อเรียนรู้คิดผ่านอภัย
ถึงมิรู้ความลับแห่งชีวิต
จักพิชิตจนรู้เท่า ‘เรา’ จงได้
ว่าทุกปรานออกเข้าเราทำอะไร
และทุกทุกกลมหายใจใครคือเรา.

“ลายสือ” จึงเป็นกวีแห่งการเดินทางที่พาผู้อ่านเข้าสู่โลกแห่ง
ปรัชญา ความรู้สึก และความเข้าใจในตัวเอง ที่อัญชัน ประรณนาฝาก
ไว้ในโลกแห่งวรรณกรรมไทย

ขอให้ทุกท่านเปิดใจรับความงดงามของถ้อยคำใน “ลายสือ”
และเดินทางไปพร้อมกับบทกวีอันลึกซึ้งนี้

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

จากผู้เขียน

ผลงานที่ปรากฏอยู่ในรวมคำร้อยกรองเล่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นงานฉันทลักษณ์ ที่ข้าพเจ้าเขียนไว้นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน แบ่งลำดับออกเป็นสามหมวดหมู่ตามสาระเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน และบางชิ้นได้ขัดเกลาแก้ไขใหม่จาก บทเดิมเพื่อให้สมบูรณ์ขึ้น

ข้าพเจ้าเริ่มต้นเขียนหนังสือในแนวเรื่องสั้นมาก่อนที่จะมีผลงานกาพย์กลอนตีพิมพ์ออกสู่สาธารณชนตามหน้านิตยสารบางเล่ม ทว่าความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อการเขียนทั้งสองประเภทนั้นผิดกันอยู่มาก ขณะที่ลงมือเขียนแต่ละเรื่องสั้นให้สำเร็จ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกไม่ผิดกับที่กำลังตกอยู่ในวงล้อมของศัตรูก่ออาชญาตผู้เข้ามาประลองกำลัง จำเป็นที่จะต้องตีฝ่าให้รู้ตัวรู้ตัวกันไปข้างหนึ่ง และหลายครั้งก็พบความล้มเหลว ต้องเขียนค้างไว้ไม่จบ หากการเขียนกาพย์กลอนข้าพเจ้ารู้สึกไม่ผิดกับว่าได้มาพบกับสหายผู้ซบซุความสุขในชีวิตประจำวัน ให้แก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่งในระหว่างที่ใช้เวลาจดจ่ออยู่กับมัน

นอกเหนือจากนั้น ยิ่งข้าพเจ้าได้คลุกคลีกับการสรรหาคำมาใช้ขีดเขียนร้อยกรองมากขึ้นเท่าใด ข้าพเจ้าก็ยิ่งพบว่าคนไทยคือเจ้าของขุมคลังแห่งคำที่ไม่มีภาษาใดเหมือน ทุกคำเต็มเราไปด้วยพลังครอบคลุมภาพพจน์ที่สามารถสะท้อนความเป็นสากลโลกได้หมด

ครบถ้วน ไม่ว่าจะนำมันไปใช้สร้างสุนทรียภาพเพื่อก่อความรู้สึก
ประทับใจให้บังเกิดขึ้นอย่างสุดยอด หรือว่าจะใช้มันถ่ายทอด
ภาพอัปลักษณ์ในทุกทุกมุมมืดเพื่อบันดาลความสะเทือนใจให้เกิดขึ้น
จนถึงที่สุด

ดังนั้นไม่ว่าครั้งใดก็ตามที่ข้าพเจ้าจรดปากกาลงบนหน้า
กระดาษ แม้ในขณะที่กำลังเขียนอยู่นี้ สิ่งที่ผมควาบั่นมาด้วยทุกครั้ง
ก็คือความเคารพและความพิศวงอย่างสูงสุดต่อพลาณภาพแห่ง
ลายสีอ ไทย

‘อัญชัน’

๑๘ กันยายน ๒๕๓๗

สารบัญ

๑ ในโลก	• เส้นทางที่ไม่สิ้นสุด	๖๕
คู่ยศความพิน	๑๔ • ในหล้า	๖๙
วีรสตรีแม่เอียง	๑๘ •	
มรดกของพ่อ	๒๑ • ๓ ในเรา	
วิมานใบกล้วย	๒๔ • อุบัติการณ์	๘๐
อสังการสี	๒๖ • อันเป็นอินทรีย์	๘๒
มหกรรมเสียง	๒๘ • อันเป็นจักขุ	๘๔
ปั่นจากดินปืนเป็นดาว	๓๑ • อันเป็นมือ	๘๖
ทองเนื้ออ่อนพคุณ	๓๓ • อันเป็นบาทา	๘๘
ทวิของศตวรรษหน้า	๓๔ • อันเป็นทรวง	๙๐
นิราศรัตนโกสินทร์	๓๖ • อันเป็นก้อนเนื้อ	๙๒
จดหมายที่เขียนไม่จบ	๓๙ • อันเป็นเลือดเนื้อ	๙๔
สิ่งมหัศจรรย์สามเรื่อง	๔๒ • อันเป็นอารมณ์	๙๖
บทรำพึงหลังโบสถ์	๔๕ • ดุจตั้งหยิน - หยาง	๙๙
ใคร	๕๐ • ย่อมเป็นสังกรรม	๑๐๑
๒ ในหล้า	• ในเรา	๑๐๓
การรณภาพสุดท้าย	• รู้	๑๐๕
เสื้อคลุม	๕๖ • คือขาวที่เรือราง	๑๐๗
ดุริยางคศัพท์ป่า	๕๙ • อันเป็นอวสาน	๑๐๙
สิงสาราสัตว์	๖๑ • พวกเรา	๑๑๑
	๖๓ • หน้าสุดท้าย	๑๑๓